

TEDI MOTOC

VIAȚA – DANSUL ETERNEI IUBIRI

FOCUL ȘI APA

BUCUREȘTI
2019

CUPRINS

INTRODUCERE / 9

CAPITOLUL I / 11

DESPRE NOI – ATÂT CÂT CUNOAȘTEM / 11

Viața nu are o rețetă unică / 11

Să ne cunoaștem potențialul natural / 13

Cultul Soarelui și Focul Sacru Dacic / 17

Tot ce există în Univers are origine comună / 25

Suntem permanent conectați cu Universul / 29

Facem parte din programul complex ce stă la baza
a tot ce există / 34

CAPITOLUL II / 42

VIAȚA TERESTRĂ –

COMPONENTĂ CICLICĂ A VIEȚII

ÎN SISTEMUL SOLAR / 42

Viața este o luptă permanentă între dorințe și
realitatea imprevizibilă / 42

Câtă independență și libertate de acțiune avem? / 45

Viața pe Pământ nu a apărut de niciunde / 48

Terra este o planetă integrată spațiului cosmic prin
origine și menirea sa în Creație / 51

Diversitatea în unitate a tot ce există în Univers / 58

Fenomenele biologice conțin codurile secrete ale
Creației / 61

Forma ovoidală este cea din care apare viața / 63

Viața a apărut înainte de formarea Pământului / 66

Tiparul universal al Creației / 69

CAPITOLUL III / 74

SUPORȚII BIOLOGICI AI VIEȚII / 74

Femeia ca mamă și „mama Gee” sunt suporții vieții în plan terestru / 74

Apa întregește principiul feminin al Creației și-l face funcțional / 78

Misterul apariției apei pe planeta noastră / 81

Lumea înconjurătoare ni se dezvoltă prin intermediul Geometriei Sacre / 85

Apa leagă materia de spirit / 88

Apa este un vehicul informațional ce acționează ca un organism viu / 90

Apa deține secretul fericirii și al sănătății noastre / 95

Apa realizează structura ADN, revelează orice program biologic și tot ea îl poate schimba / 97

Focul și apa unite în Creație dau formele de viață / 101

Suntem mai mult decât materie, iar puterea gândului poate schimba percepția lucrurilor / 105

Muzica, gândul și cuvântul modifică calitatea apei afectând direct viața / 108

Apa creează arhitectonica cerului / 115

Memoria fotografică a apei o implică în comunicarea la distanță / 118

CAPITOLUL IV / 126

VIAȚA DINCOLO DE VIZIBIL / 126

Obiectivul Creației este continuitatea pe toate planurile existenței / 126

Pământul, Luna și apa într-o corelație ce depășește lumea vizibilă / 132

Terra, Luna și spațiul dintre ele sunt un corp comun / 137

Creația înseamnă viață. Viața e aici și peste tot / 144

Suntem energie și lumină / 147

Vârsta este resimțită diferit de corpul fizic și de corpurile subtile / 153

Luna închide spațiul unui ciclu de evoluție / 156

Cum percepem lumea vizibilă și lumea invizibilă / 163

Corpul nostru e programat să se vindece singur / 166

Gândul unește Creatorul și Creația prin dualitatea foc-apă / 169

Plasma – a patra stare de agregare a materiei este prezentă acolo unde se naște și perpetuează viața / 177

Tot ce este spirit nu dispărește este etern și evoluează / 182

CAPITOLUL V / 187

MODELUL ENERGO-INFORMAȚIONAL ȘI BIOFIZIC, posibil, AL APARIȚIEI, EVOLUȚIEI ȘI CONTINUITĂȚII CICLICE A VIEȚII ÎN SISTEMUL SOLAR / 187

1. Considerații generale / 187

2. Obiectivul creației și modul de realizare al lui în Sistemului Solar / 191

3. Cum funcționează ca un întreg / 198

ÎN LOC DE EPILOG

Să ne bucurăm de viață cu înțelegere și iubire / 205

CĂRȚI CONSULTATE / 209

Dar cea mai dificilă întrebare rămâne: încotro mergem? Știința nu ne răspunde și, de fapt nici nu se întreabă, nu am văzut preocupare în sensul individului, ci doar ipoteze pesimiste ce prevestesc catastrofe mondiale, iarnă cosmică, război mondial etc. Religia susține existența veșnică pe un teritoriu nou, în care domnește armonia, liniștea și pacea, dar la care se poate ajunge doar respectând dogme și reguli incompatibile cu evoluția conștiinței.

Mi-am propus să caut aceste răspunsuri scormonind în „lada de zestre” lăsată de strămoșii noștri, ștergând praful de pe Piatra filosofală a alchimistilor, dezlegând misterele cunoașterii anticilor păstrate prin mitologii, tradiții și religii, descifrând simboluri ce apropie această cunoaștere de știința modernă, de descoperirile cercetătorilor din diferitele domenii ce vizează existența în toate planurile dimensionale, mizând pe deschiderea unei căi largi spre cunoaștere.

Albert Einstein spunea „religia fără știință este schiloadă și neconvingătoare, iar știința fără religie e oarbă”. Este, așadar, important să ținem seama de toată cunoașterea acumulată de mii de ani, descoperind puntea de legătură cu tot ce știința de astăzi scoate la lumină.

Nu este o aventură, ci o sete intensă de adevăr, de cunoaștere, de percepție a ceea ce suntem cu adevărat, echivalând cu libertatea de a fi noi înșine, fără dogme și restricții închipuite, liberi să visăm, să fim fericiți și să iubim viața. Trăim într-un Univers imens, în care totul este organizat și programat până la cele mai mici detalii, și în care oricât am părea de ne semnificativi, raportați la dimensiunea acestuia, am fost Creați cu capacități nebănuite și cu un scop bine gândit – nu spre moarte ci spre eternitate.

Parcurgeți cu încredere paginile ce urmează și veți descoperi o altă lume. O lume în care răspunsurile vin treptat la întrebări ce vă frământă, dar și la cele ce încă nu v-ați gândit.

CAPITOLUL I DESPRE NOI – ATÂT CÂT CUNOAȘTEM

VIAȚA NU ARE O REȚETĂ UNICĂ

Suntem unici și irepetabili. Ne deosebim nu numai prin aspectul fizic - avem personalitate, gândim diferit și ne adaptăm în stil propriu situațiilor în care suntem implicați. Nu putem prelua o rețetă de viață impusă sau sugerată de cineva, pentru că nici o rețetă nu poate conține complexitatea situațiilor pe care le avem de traversat în această lume.

Convingerea mea este că fiecare trebuie să ne alegem variantele pe care le considerăm că ni se potrivesc cel mai bine, dar pentru asta avem nevoie să ne cunoaștem, să știm cine și ce suntem, de unde venim și unde urmează să ajungem.

Pare simplu, dacă ne rezumăm numai la ceea ce știm din familie și din mediul nostru apropiat. Răspunsul poate veni rapid. Sunt fiul/fica lui... și a lui... m-am născut în... etc. Dar oare numai asta suntem? Dincolo de aparențe, mărimd-ne orizontul cunoașterii, mult mai departe de spațiul cotidian în care ne desfășurăm activitatea și analizându-ne ca o componentă a Creației, aparținând imensului Univers, vom găsi atât întrebările cât și răspunsurile potrivite. Conștientizând că Universul ne include și funcționează și pentru noi, înțelegem cum ne raportăm la el și ce implicații apar de o parte și de alta atunci când acționăm într-un anumit fel.

Acest mod de a vedea lucrurile le-am aplicat mai întâi pe mine și apoi am început să scriu, considerând că și dumneavoastră v-ați pus astfel de întrebări. Așa s-a născut ideea de a cunoaște și înțelege cum funcționează acest imens

colos pe care-l recunoaștem ca Univers, din care vrem sau nu, suntem parte și trebuie să-i respectăm regulile. Cunoscând și încercând să înțelegem, cel puțin parțial, misterele legate de existență, sensul vieții și tot ce urmează după prezența terestră, abia atunci avem capacitatea de a ne elabora propria noastră rețetă de viață.

Când ajungem să ne înțelegem pe noi înșine, să ne cunoaștem limitele de acțiune, suntem liberi și dăm posibilitate liberului arbitru să-și manifeste înțelepciunea în tot face. Având responsabilitatea cuvintelor pe care le enunțăm, știind că ele pot crea programări pe o linie temporală pentru cel destinat, în timp ce gândul, mult mai rapid decât cuvântul, acționează instantaneu, sunt elemente cărora trebuie să le acordăm importanța cuvenită. Alchimistii considerau că trupul nostru poate fi programat prin limbaj, cuvinte și gând.

De asemenea, este important să înțelegem de ce o anumită dietă alimentară poate preveni îmbolnăvirea trupului și a sufletului, ce poate rezolva meditația, gândirea pozitivă, înțelegerea și apropierea de natură, îndepărtarea de energiile negative etc. Aducând starea interioară de echilibru facem ca TOTUL să funcționeze, pentru că viața înseamnă armonie.

Universul este programat și funcționează într-un echilibru perfect, datorită legii armoniei. Principiul armoniei și echilibrului, presupun că fluxul vieții este în acord cu Creația, iar armonia se străduiește pentru echilibru. Totul în jurul nostru este energie. Gândurile și sentimentele noastre sunt energie. Acestea creează vibrații ce sunt în consonanță sau în disonanță cu Universul, ducând la blocaje, urmate de alte emoții și experiențe, pe care nu ni le dorim, dar pe care le putem elimina prin autoreflexie, contribuind la creșterea noastră spirituală.

Pentru asta trebuie să ajungem la esența lucrurilor, a fenomenelor, înțelegând cum funcționează și cum ne influențează. Experiențele de viață sunt lecții ce ne fac mai înțelepți în deciziile pe care urmează să le luăm, ne ajută să ne schimbăm viața, evoluând pas cu pas spre cea mai bună variantă spirituală a noastră.

Creșterea nivelului de conștiință se reflectă în libertatea de a fi noi înșine, în noi înșine - liberi în interiorul nostru, eliberați de standardele impuse și autoimpuse. Noi avem capacitatea de a gândi, capacitatea de a simți și în stare latentă, inteligența și puterea de a crea toate lucrurile, folosindu-ne voința și liberul arbitru.

SĂ NE CUNOAȘTEM POTENȚIALUL NATURAL

Viața este un mister, iar misterul ei nu poate fi înțeles dacă nu este trăit. Dacă reușim să ne eliberăm de barierele impuse din afara noastră sau chiar de cele pe care ni le impunem noi, gândirea noastră devine liberă. Asta ne permite să învățăm, să evoluăm, să ne înțelegem propriile noastre corpuri și limite. Știindu-ne potențialul, nu mai depindem de alții, ci ne folosim capacitățile proprii dincolo de planul fizic al corpului material. Înțelegând bine ceea ce suntem și ce potențial avem, fiind conectați cu acel Ceva, indiferent ce este El, acea Sursă Divină a Creației, fricile vor dispărea iar viața are drum liber să se manifeste și să evolueze nestingherit.

Când îți analizezi propriile experiențe, îți formulezi concluziile personale despre tot ce te înconjoară – ființe, lucruri sau fenomene, afli cum funcționează și cum te influențează, poți să depistezi cauzele și să apreciezi efectele, având chiar posibilitatea să schimbi ceva, dacă reușești să devii tu cauză în loc de efect. Pentru asta trebuie să cunoști legile de funcționare a TOT ce există, valabile la orice scară,

dar și modul în care poți interveni pentru a schimba cursul evenimentelor.

Anticii chinezi erau preocupați de observarea atentă a fenomenelor din natură și a existenței umane pe această planetă, experimentând și deslușind legătura dintre organele corpului fizic și diferitele energii care-l înconjoară. Ei au pus bazele medicinei ayurvedice în urmă cu peste 3000 de ani, folosindu-se de capacitățile pe care corpul uman le are în mod natural. Erau convinși că Pământul oferă tot ce este necesar vieții terestre, iar dacă cineva are o suferință, există ceva, undeva, care să-l vindece, indiferent că se folosește de plante sau de altceva.

Tot ce este modern, ne-a îndepărtat de procesele naturale, de Creație, de tot ce conduce spre creșterea și evoluția noastră. Numai înțelegându-ne potențialul nostru natural și cine suntem cu adevărat, revenim la ființa noastră originară.

În Univers totul se mișcă, vibrează, se schimbă, este organizat pe sisteme ierarhizate de la nivelul microcosmosului la cel al macrocosmosului, pe toate structurile de la materie, la energie și informație, de la inteligență și cunoaștere la conștiință și spirit. Din această perspectivă este important să ne cunoaștem locul nostru în acest angrenaj imens, în care principiile sunt respectate la orice scară și emană din acel punct originar al Creației.

Nikola Tesla într-un interviu acordat unui jurnalist, John Smith, în anul 1899, afirma că „Totul este Lumină... Materia este creată din energia inițială și veșnică, care este Lumina. .. Din strălucirea ei au apărut stelele, planetele, omul și totul pe Pământ și în Univers... Materia este o expresie a formelor infinite de Lumină, pentru că energia este mai veche decât ea.....Și nu uitați, că nimeni nu moare, ci se transformă în Lumină. Adică, particulele de Lumină revin la starea lor inițială”.

Și iată că, după mai bine de un secol, cercetarea științifică a demonstrat acest lucru, iar dr. Mihaela Gheorghiu, lector universitar la UMF „Carol Davila” din București, vorbind despre „Lumina biologică” precizează că „Evenimentele biologice nu sunt doar biochimice, reacțiile biochimice sunt însoțite de fotoni... o formă specială de lumină...celulele noastre emit în fiecare fracțiune de secundă o lumină specială, ultraslabă care presupune radiații electromagnetice, în zone situate în ultraviolet... orice câmp electromagnetic este însoțit de o altă formă de câmp și mai subțire, numit câmp de torsiune și care este un câmp informațional”. Așa se explică faptul că informația despre tot ce se petrece în organismul nostru se transmite permanent, aproape instantaneu, cu viteza luminii.

Aceste informații sunt deosebit de utile în demersul nostru de autocunoaștere, pentru că iată, am aflat că suntem Lumină din Lumina Universului, din Substanța Creației, iar moartea nu există pentru că sursa vieții este eternă și materia din corpul fizic este una din formele infinite de manifestare a Luminii.

În stările de meditație, atunci când liniștea se instalează, gândurile se risipesc, lăsând loc luminii pe care o atragem din Sursa Divină să-i ia locul, concentrarea pe un gând ia formă, putându-se materializa și teleporta cu viteza luminii.

Toate experiențele din viața noastră sunt oportunități pe drumul evoluției. Ne-am încarnat în corpul terestru pentru a interacționa cu materia densă a existenței, dar nu trebuie să-l trecem în plan secundar pentru că el este templul spiritului, prin el spiritul se poate manifesta și evolua pentru îndeplinirea planului divin al Creației.

Planul material în concepția alchimiştilor este format din cele patru elemente: focul, apa, aerul și pământul. Lumea

materială poate fi considerată o concentrare sau împământare a puterilor creative ale spiritului.

Aceasta implică faptul că toată cunoașterea realității spirituale poate fi câștigată din contemplarea lumii fizice. Acum Legea corespondenței : „Ceea ce este sus, este la fel cu ceea ce este jos și ceea ce este jos este la fel cu ceea ce este sus”, se referă la faptul că există o armonie, un acord și o corespondență la nivelul Universului pe toate nivelele și în toate planurile, incluzând atât ceea ce este vizibil cât și ceea ce este invizibil. Asta înseamnă că totul este coordonat de legi fizice și spirituale ce creează ordine, fără de care totul ar fi haos.

Legea cauzei și efectului există și acționează pentru fiecare dintre noi. Datorită ei culegem ceea ce semănăm și primim ceea ce dăruim prin acțiunile și faptele noastre, dar și prin vorbele și gândurile pe care le trimitem spre alții și uneori spre noi.

Multe din experiențele pe care le avem în timpul vieții, pe care nu le acceptăm ca fiind parte din noi (necazuri, frământări etc), ca și tendințele legate de supraviețuire rămân în subconștient. Acestea dau naștere la energii ce produc dezechilibre în viață, iar pentru a ne elibera avem nevoie să devenim conștienți de ele și prin cunoaștere, înțelegere și înțelepciune să le înlăturăm. Altfel ele influențează comportamentul, manifestându-se în personalitatea noastră, creând obstacole în manifestarea liberă a spiritului. Este nevoie de echilibru între gândire și acțiune. Pentru a culege numai ceea ce ne este benefic trebuie să semănăm doar ceea ce emană energii pozitive.

Subconștientul este depozitarul tuturor experiențelor prin care am trecut și asta ne conectează la tot ce există. Toate lucrurile fac parte dintr-un întreg și comunică între ele.

Separarea aparentă a lucrurilor: oameni, obiecte, evenimente – este o iluzie.

Suntem conectați mental, nu numai energetic la conștiința colectivă ce face parte integrantă din conștiința Universului. Acest câmp mental sau „câmp akashic” este o formă de câmp energetic. Teoria cuantică demonstrează că materia, în profunzimea ei, la nivel subatomic este interconectată, ceea ce face ca orice acțiune asupra unui punct să se răsfrângă asupra întregului. Minte noastră este conectată energetic, asemenea particulelor cuantice, la marele câmp mental universal.

CULTUL SOARELUI ȘI FOCUL SACRU DACIC

Dacii aveau cunoștințe solide de astronomie, iar templele lor atestă acest lucru prin calendarul solar. Echinocliul de primăvară când ziua este egală cu noaptea, marchează creșterea Soarelui pe cer. Numeroasele ritualuri păgâne, celebrau echinocliul de primăvară, mai ales pentru importanța sa în creșterea fertilității pământului și a naturii în general.

Cultul Soarelui este întâlnit la mai toate societățile arhaice; oamenii priveau Soarele și percepeau ciclurile naturii în funcție de schimbările pe care le observau în mișcarea astrului pe bolta cerească.

Cultul Soarelui are o tradiție îndelungată pe teritoriul Daciei preistorice. Acest cult a dominat marile civilizații străvechi, prin figurile zeilor, care erau întrupări ale forțelor creatoare, ale izvorului vital de lumină și căldură.

Mitologia pelasgică, devenită mai târziu mitologia geto-dacilor, succedată apoi de arta populară rămânească, sculptura în lemn și piatră, broderiile de pe ia tradițională,

toate povestesc istoria neamului nostru ce se credea nemuritor.

La Șinca Veche, se presupune că dacii aveau un locaș de cult în grotă, unde practicau ritualuri cu ocazia echinocțiului de primăvară.

Spirala de la intrarea în biserica din Complexul Rupestru de la Aluniș, din județul Buzău, este o dovadă clară ce întărește credința solară ca semn al evoluției continue, un cerc spart și refăcut la infinit la fel ca și hora, o galaxie miniaturală, un vârtej ce reprezintă cea mai profundă descriere a Universului aflat într-o subtilă armonie și în continuă expansiune.

În frumoasa regiune a Curburii Carpaților este Țara Luarei, unde legenda aduce spre noi un tărâm al luminii, al Soarelui, marea divinitate indo-europeană (pelasgică), moștenită de la marii zei, unde Zamolxis asigura siguranța ținutului.

Cultul Soarelui a atins întotdeauna și divinitatea Lunii. Într-una din legendele populare se spune că Soarele ar fi fost frate cu Luna, iar în alta că omul, Soarele și Luna trăiau în împărăția cerului ca trei frați.

În general divinitatea Soarelui este asociată genului masculin, iar cea a Lunii este asociată genului feminin. Aceasta este istoria unei cosmogonii așa cum era văzută de îndepărtății noștrii strămoși.

Soarele de andezit de la Sarmizegetusa, cu un diametru de 7,1 metri, lucrat din plăci de andezit ce avea în centru un disc de 1,5 metri diametru și o săgeată încrustată, orientată spre nord, reprezenta altarul pe care se aduceau ofrandele și unde se realizau sacrificiile. Lipsa acoperișului, apreciază cercetătorii, avea sensul de a nu ascunde Soarele, iar aranjarea stâlpilor și a lespezilor din sanctuarul rotund, dovedesc cunoașterea calendarului solar și a mișcării Soarelui pe bolta cerească, în timp ce utilizarea focului sacru și a

practicii incinerării, ca omagii aduse Soarelui, sunt tot atâtea dovezi ale credinței solare.

Noțiunea de cerc sacru s-a extins apoi în toate practicile magice, ca o formă de protecție a spațiului în care se desfășoară un ritual.

Numele probabil dat de daci Soarelui era „Dzio”, de la care provin cuvintele actuale „ziua” și „zeu”.

Dan Olteanu în lucrarea „Religia dacilor” remarcă faptul că „religia dacilor este atât de complexă încât ar trebui să fie cunoscută nu numai de cei interesați de istorie”. Geto-dacii, în urmă cu peste 2500 de ani, prin Zamolxis - omul îndumnezeit, au realizat o reformă spirituală de excepție, în care crezul lor era nemurirea sufletului.

Tradițiile străvechi, păstrate până astăzi în practica populară, vorbesc despre cunoașterea surprinzătoare a tainelor naturii și ale vieții, pe care strămoșii noștri le aveau. Cultura geto-dacilor era împânzită pe tot teritoriul dacic dar și în afara granițelor. Privită sub raportul practicilor de cult, religia geto-dacilor era o religie inițiativă, mistică. Herodot vorbește, în scrierile sale, despre întâlnirile rituale ale asociațiilor religioase și practicile cultice geto-dacice.

Religia lor era politeistă, la fel ca religia tuturor popoarelor indo-europene. Zeului războiului, echivalentul lui Ares sau Marte, geții îi jertfeau pe prizonierii de război și tot lui i se aduceau ofrande, primele prăzi de război.

Religia geto-dacilor a ajuns în scurt timp la un nivel de spiritualitate mai înalt decât al tuturor celorlalte religii ale popoarelor învecinate.

Prima atestare arheologică a venerării Soarelui provine din Egipt, unde în sec. XIV îHr, faraonul Ikhnaton a reformat religia egipteană, reluând cultul zeității antice Re-Horakhty sub numele de Aton, o denumire veche dată discului solar. A fost prima formă de monoteism cunoscută în istorie, dar

schimbarea nefiind pe placul preoților din vechile temple, aceștea au instigat populația împotriva faraonului. Templele lui Aton au fost distruse și faraonul asasinat.

Toate popoarele la care s-a dezvoltat un cult al Soarelui, aveau credință în natura sacră, în Soarele care domnea atât peste lumea de sus cât și peste cea de jos, deplasându-se pe bolta cerească pentru a le vizita zilnic. Simbolul său era ochiul a toate văzător, ce reprezenta înțelepciunea, puterea și viața.

Soarele este simbolul arhetipal ce se regăsește la toate culturile lumii. El întruchipa în conștiința oamenilor renașterea naturii, perpetuarea, continuitatea, eternitatea; simbolul său regăsindu-se pe multe din obiectele uzuale și în tradiția românească. Dacii considerau Soarele ca fiind primordial, binefăcător și dădător de viață. De la vase și tacâmuri, la furcile de tors, grinzile caselor, stâlpii porților etc, toate aveau încrustate simboluri ce aminteau importanța astrului ceresc. Cele mai întâlnite simboluri erau: roata, discul, carul, ochiul, crucea cu cerc etc.

Cel mai des, Soarele era asociat principiului masculin. El devenind simbolul regalității și al dinastiilor conducătoare.

Calendarul solar folosit de dacii era considerat cel mai precis din antichitate. Anul dacic avea 365 zile, la fel cu anul la care au ajuns astromomii din contemporaneitate. În calendarul dacic de la Sarmizegetusa, numărarea zilelor se făcea cu ajutorul stâlpilor dispuși în formă de cerc.

Pentru dacii totul începea de la Soare. Ei considerau că anul nou începe la echinocțiul de primăvară, în luna martie, odată cu renașterea naturii sub influența binefăcătoare a razelor solare. Atunci începeau și toate activitățile, de la muncile agricole, la tunsul oilor și urcatul lor la munte, curățenia gospodăriilor și multe tradiții prin care se sărbătorea revenirea la viață a naturii. Mărțișorul, ziua Babei Dochia la 1 Martie, zilele Babelor, zilele Moșilor, Învierea o

sărbătoare solară care celebra victoria luminii asupra întunericului, toate acestea sunt dovezi că astrul ceresc era considerat, în religia strămoșilor noștri, o divinitate. Preluate în religia creștină prin Sărbătoarea Învierii Domnului – Paștele, unde Lumina este simbol al vieții eterne, iar oul simbolul renașterii infinite, fac din tradițiile înaintașilor noștri, prilej de analiză spirituală, de speranță și contemplare a naturii noastre interioare și a frumuseții Creației Divine.

În semn de recunoștință dacii închinau Soarelui sanctuare circulare. Blazoanele regilor și domnitorilor, sigiliile acestora și stemele conțineau simbolul solar. Baladele, legendele și dansurile populare au fost tot atâtea semne de recunoaștere a importanței astrului ceresc pentru viața și existența terestră.

Zamolxis era considerat divinitatea supremă a dacilor, zeul suprem ce este evocat de istoricii antichității, fie ca zeu căruia strămoșii noștri îi aduceau sacrificii umane, fie ca mare preot de la care ei au învățat să nu se teamă de moarte.

Herodot în „Istoriei” afirma că Zamolxis îi învăța pe dacii „că nici ei și nici urmașii lor în veac nu vor muri, ci se vor muta într-un alt loc, unde trăind de-a pururi, vor avea parte de toate bunătățile”. Datorită acestei credințe în nemurire, poporul dac era foarte curajos în războaie, fiind singurul popor care a avut curajul să se lupte cu puternica armată persană a regelui Darius. Credința lor în nemurire îi făcea să înfrunte încercările și să lupte cu eroism, mergând la moarte mai veseli decât în orice altă călătorie. Împăratul Traian, aprecia că geții erau cei mai războinici dintre toate neamurile câte au existat vreodată.

„Zamolxis era iubit de popor pentru înțelepciunea și prorociile sale bazate pe semnele cerești”, preciza în scrierile sale Strabon, un vestit istoric și geograf antic grec. Zamolxis, datorită relațiilor sale apropiate cu căpeteniile dacilor, a fost